

Jeg har skrevet min egen lille beretning, som jeg gerne vil dele med jer. 2 minutters tale – for som beboer og medlem af ejerforeningen i denne ejendom, så har man både sorger og glæder

Heldigvis er der væsentlig flere af sidstnævnte end førstnævnte.

Men for god orden skyld, vil jeg gerne lige nævne nogle af dem. For jeg tror, at vi en gang i mellem vi savner .. ikke bare at gøre økonomiske og juridisk status her i huset. Men også at gøre mentalstatus.

Derfor Glæderne først. Hvad kan jeg glæde mig over.

- Det sidste år har jeg kunnet glæde mig over at vi har fået nye faldstammer. Og de fungerer. Takket været Rebo og John Svenningsen
- Jeg har glædet mig over, at Vi har fået nye postkasser.
- Nye låse – takke været Gudrun.
- Jeg har kunnet glæde mig over, Geert Schou endelig er på vej til at få sin længde vente altan – trods alt. Trods alt.
- Jeg har kunne glæde mig over vores gård, hvor smuk og velholdt den er. Som en skraldemand sagde til mig en morgen – det er kraft eddermande en lækker gård I har. Det er den lækreste på min rute.
- Jeg kan glæde mig over, vi har fået nye altaner. Takket været Dorit.
- Jeg kan glæde mig over, at vore genboer i Ryesgade – også har fået altaner og de mylder ud på dem som var de små dyr der så lyset for første gang
- Jeg kan glæde mig over, at der er nye kælderlokaler på vej til dem der mangler. Godt for Dieke, godt for Gunilla.
- Jeg kan glæde mig over, at man altid får en ordentlig behandling hos Valdøl når man ringer.
- Jeg kan glæde mig over, at Poulsen stadig tager trappen til fjer sal og Ulla fik mulighed for at blive boede.
- Jeg kan glæde mig over, at Deth er flink til at hjælpe til i bestyrelsen og hans datter er flytte et par etager op.
- Jeg kan glæde mig, at Jane altid lægger flot hus og god energi til når vi holder bestyrelse møder og Pernille er utrættelig og vil ejendomme af hele sit hjerte,
- Jeg kan glæde mig over, at vi nu endelig får bedre hjælp og opsyn med ejendommen.
- Og når alt dette er sagt, så har jeg ikke engang nævnt udsigten.

Og så er der sorgerne – det der ærgrer.

Jeg har skrevet min egen lille beretning, som jeg gerne vil dele med jer. 2 minutters tale – for som beboer og medlem af ejerforeningen i denne ejendom, så har man både sorger og glæder

Heldigvis er der væsentlig flere af sidstnævnte end førstnævnte.

Men for god orden skyld, vil jeg gerne lige nævne nogle af dem. For jeg tror, at vi en gang i mellem vi savner .. ikke bare at gøre økonomiske og juridisk status her i huset. Men også at gøre mentalstatus.

Derfor Glæderne først. Hvad kan jeg glæde mig over.

- Det sidste år har jeg kunnet glæde mig over at vi har fået nye faldstammer. Og de fungerer. Takket været Rebo og John Svenningsen
- Jeg har glædet mig over, at Vi har fået nye postkasser.
- Nye låse – takke været Gudrun.
- Jeg har kunnet glæde mig over, Geert Schou endelig er på vej til at få sin længde vente altan – trods alt. Trods alt.
- Jeg har kunne glæde mig over vores gård, hvor smuk og velholdt den er. Som en skraldemand sagde til mig en morgen – det er kraft eddermande en lækker gård I har. Det er den lækreste på min rute.
- Jeg kan glæde mig over, vi har fået nye altaner. Takket været Dorit.
- Jeg kan glæde mig over, at vore genboer i Ryesgade – også har fået altaner og de mylder ud på dem som var de små dyr der så lyset for første gang
- Jeg kan glæde mig over, at der er nye kælderlokaler på vej til dem der mangler. Godt for Dieke, godt for Gunilla.
- Jeg kan glæde mig over, at man altid får en ordentlig behandling hos Valdal når man ringer.
- Jeg kan glæde mig over, at Poulsen stadig tager trappen til fjer sal og Ulla fik mulighed for at blive boede.
- Jeg kan glæde mig over, at Deth er flink til at hjælpe til i bestyrelsen og hans datter er flytte et par etager op.
- Jeg kan glæde mig, at Jane altid lægger flot hus og god energi til når vi holder bestyrelse møder og Pernille er utrættelig og vil ejendomme af hele sit hjerte,
- Jeg kan glæde mig over, at vi nu endelig får bedre hjælp og opsyn med ejendommen.
- Og når alt dette er sagt, så har jeg ikke engang nævnt udsigten.

Og så er der sorgerne – det der ærgrer.

- Jeg ærgrer mig over, at man bor i et hus, hvor når batterierne går i brandalarmen på bagtrappen, så ligger de smidt på trappen – og bliver liggende i mere end tre uger, uden nogen gør noget.
- Jeg kan ærgrer mig over, at 80 % af de henvendelser man får, når man sidder i en bestyrelse – er klager, negative henvendelser eller skæld ud.
- Jeg kan ærgrer mig over, at vi beboer stadig kun mødes en gang om året – til en generalforsamling – og dermed tror vi kan og skal løse huset udfordringer ved udelukkende at mødes i juridiske og formelle rammer.
- Jeg kan ærgrer mig over, at vi taler paragraffer og personer og mister perspektiver. For mens vi beskæftiger os med nabostridigheder og bruger penge hos Valdalsboerne for at rådføre os om den enkeltes rettigheder, så bliver huset angrebet af svamp på loftet, fugt i kælder og vores tag bliver overmalet af graffiti.
- Jeg kan ærgrer mig, at man bliver nødt til at holde et møde med Valdalsboerne for at forsikre dem om, at nuværende omfang af små stridigheder ikke er repræsentativt for fremtiden – så de behøver ikke overveje at sætte honoraret op. Selvom man godt forstår dem.
- Jeg kan ærgrer mig over, at der mindst hver fjorden dag er folk der går på loftet ved to tre tiden om natten.
- Jeg kan ærgrer mig over, at vi ikke helt har kulturen, hvor vi holder af at vedligeholde frem for reparerer. At vi sparer på dem der skal passe på og bruger på dem som skal rette til

Det var 14 glæder – contra 5 sorger. Og hvis man eller deler listen præmisser og hvis huset opgøre sig, så juridisk og formelt som det plejer, så kan man hermed konstatere, at grundlaget for at være mere tilfreds end utilfreds er til stede med overvældende flertal.